

BOŽÍ ZÁKON

Z běžné zkušenosti víme, že výrobku nejlépe rozumí jeho konstruktér. Proto právě on píše **návod na použití**. Tento návod respektovat znamená chránit výrobek před zničením a tedy mít naději, že mi bude dlouho a dobře sloužit. Tento návod nerespektovat znamená výrobek poškodit či zničit, tedy způsobit sobě či druhým škodu.

Lidstvo je dílem Božím. Proto také Bůh jako Konstruktér lidstva dává nám lidem „návod na použití“. Ten návod se nazývá **Desatero Božích přikázání**. Respektovat jej znamená chránit různé oblasti života před poškozením či zničením. Nerespektovat jej znamená ubližovat, ničit a škodit: Bohu, sobě i druhým.

Nejsou to jen nezávazné rady. Jsou to závazné příkazy dané nikým menším než Bohem. Jsou to ovšem **příkazy lásky**. Bůh je dává tak, jako dobří a moudří rodiče vedeni právě láskou nedovolí dítěti strkat prsty do zásuvky.

SVĚDOMÍ

Je to **vnitřní hlas, který hodnotí konkrétní úkon jako dobrý nebo špatný**. I svědomí je Božím darem: nabádá, varuje, chrání.

Aby svědomí správně fungovalo, je třeba:

- 1/ **VZDĚLÁVAT JEJ** – hledat poučení, co správné je a co správné není (svědomí musí *znát normy*, podle kterých pak bude vyhodnocovat konkrétní záležitosti)
- 2/ **ŘÍDIT SE JÍM** – pošlapávat svědomí znamená ničit jeho citlivost a schopnost správně signalizovat

Mít nefunkční svědomí je totéž jako mít nefunkční varovná světla na palubní desce automobilu.

Kdo příkazy a zákazy svědomí vědomě přestupuje, hřeší.

HŘÍCH

Hřích je vědomé a dobrovolné přestoupení Božího zákona.

TĚŽKÝ HŘÍCH - plně vědomé a plně dobrovolné přestoupení Božího zákona v závažné věci

Kdo jedná např. ze strachu, pod vlivem násilí nebo v polospánku, nemůže se dopustit těžkého hříchu, i kdyby porušil Boží zákon ve vážné věci.

LEHKÝ HŘÍCH - vědomé a dobrovolné přestoupení Božího zákona v maličkosti

ANEBO: přestoupení Božího Zákona v závažné věci, ale ne plně vědomě, nebo ne plně dobrovolně

Dále: Co se děje ve spánku, není vůbec hříchem (sny, apod.), protože to není vědomé. Stejně tak kdo si **až po** provedení něčeho zlého uvědomí, že jednal zle, **nemá hřích!**

Největší tragédií člověka je těžký hřích. Zatímco lehký hřích je jen jakýmsi zastavením se na cestě k Bohu, těžkým hříchem z cesty za Bohem odcházíme - trháme své přátelství s ním. Zpět se vracíme skrze svátost smíření.

NÁSLEDKY TĚŽKÉHO HŘÍCHU:

- ztráta milosti posvěcující
- časné tresty, které si musíme vytrpět zde na zemi nebo jednou v očistci
- věčný trest (peklo); kdo ve stavu těžkého hříchu zemře, nemůže přijít do nebe!

NÁSLEDKY LEHKÉHO HŘÍCHU:

- časné tresty
- oslabení duchovního života, snadnější dispozice k těžkým hříchům

Lehkým hříchům se nikdy úplně nevyhneme. Ale kdo je bere na lehkou váhu, oslabuje se a může se pak stát, že snadno padne i do těžkého hříchu.

Hřešit se nevyplatí. Hřích je jen zdánlivé štěstí. Jeho následky nestojí za to, čeho si člověk nedovoleně užil.

Kdo pravidelně přijímá svátosti, ten získává sílu, aby hříchu snadno nepodlehl.

POKUŠENÍ - špatný nápad, představa, touha,... samy o sobě nejsou hříchem, pokud člověk s nimi nesouhlasí. Hřích je tam, kde je souhlas s nimi.